

MEDLEMSBLAD

for

AUSTMARKA

HISTORIELAG

Nr. 9. Desember 1980.

FORORD

Vi har fått skrappt sammen stoff til et nytt blad, slik at vi holder ruta for utgivelsene. Noe nytt fra styret er det ikke denne gangen, men Syver Gylterud har sendt rapport om kirkeveien. Han er formann for den komiteen. Dessuten svikter ikke våre trofaste bidragsyttere Ole Torp og Martin Åberg oss denne gangen heller.

For en stund siden sendte Rudolf Bråten oss en avskrift fra en bok av Olaf Hofoss. Det er såpass langt at vi deler det i to, første delen er med nå.

For niende gangen må jeg gjenta: skriv ned og send oss stoff. Jeg vet at mange har planene klare, juleferien skulle være en bra tid for slike sysler.

God jul, og et aktivt nytt år ønskes.

Finn Åberg.

NYTT FRA LAGET

Kirkevegen.

Kirkevegen fra søndre Austmarka til Matrand gikk for inntil ca. 120 år sida over Bruksbråtan ved Brødbøldammen vestover opp Sandberget, om Kirkelien, ned Krenkedalen, så videre til sørenden av n. Billingen, og krysset åa ved Klementsbråten. Herfra gikk vegen videre over Midskogseter til kirken ved Matrand. Hele vegstrekningen antas å være 15 - 17 km.

Å lokalisere vegen fra selve tettbebyggelsen lar seg vanskelig gjøre, det har vel ingen hensikt heller på dette stadiet. Derfor har det vært naturlig å ta utgangspunkt ved

Bruksbråtan som ligger, som før nevnt, ved Brødbøldammen.

Etter samråd med Jorun Eagen er vi enige om at Austmarka Historielag merker opp vegen til og med Klementsbråten. Herfra overtar Eidskog Historielag og merker resten av vegen fram til kirken ved Matrand.

Det har vært nødvendig å kontakte grunneierne, som berøres av vegen. Disse har stilt seg villige.

Man skulle tro at vegen var vanskelig å finne i terrenget etter så mange år ute av bruk, men det har gått bra. Fra før er jeg godt kjent i området. Dessuten har vi hatt Einar Delet til god hjelp. Han er født og oppvokst her på skogen og har brukt stiene i sin ungdom.

For å komme tilbake til det som er gjort kan nevnes at vegen er grovmerket. Til våren vil vi forsøke å få ryddet og merket skikkelig slik at vegen kan tas i bruk til forskjellige aktiviteter. Når vegen kan bli farbar i hele sin lengde avhenger av hvor raskt Eidskog Historielag arbeider.

Når det gjelder utformingen av varige merker som skal henges opp vil jeg anbefale merkene som Eidskog Historielag bruker: et trestykke med motiv fra Matrandkjerka. Det er selvsagt en fordel å bruke ens merker på alle veger som går til Eidskog. Merkene kan bestilles gjennom Eidskog Historielag.

Etterat søndre del av vegen er gjort ferdig bør merking fra nordre Austmarka følge umiddelbart.

Syver Gylterud.

FRA SKOGTILSYNETS MØTEBOK

Aar 1918 d. 2 den novbr. hadde skogtilsynet møte paa Skansgaarden. Skogbestyrer Sannerud var tilstede.

Følgende saker behandledes:

1. Ref. herredsstyrets beslutning av 7de septbr. ang. salget av Snipmoen av Østgaarden til Jakob Nilsen for en kjøbesum av kr. 9.100,-.

Skogtilsynet var gitt fuldmakt til at avslutte handelen og skrive skjøte. Enstemmig besluttet at skogbestyrer Sannerud og M. Holm ordner det fornødne.

2. Ref. herredstyrets beslutning av 7de septbr. der gir skogtilsynet mandat til at selge veden i Skansgaarden skog til Vinger prov.raad og dernæst til de av Vingers indvaanere, der trenger ved. Enstemmig besluttet at anmode skogbestyreren om at underhandle med Vinger prov.raad om det ønskes at kjøpe ved eller ikke. Naar raadets behov er tilfredsstillet blir resten av veden at avertere til salg.

3. Ref. herredstyrets beslutning av 7de septbr. med enstemmig beslutning om at endragendet fra Marius Johansen Skullerudsateren om at faa kjøpe plassen Frelset av Østgaarden ikke gir anledning til nogen forføining, da pladsen er bortforpaktet for en mands levetid.

4. Man enedes om at foreta en takst av kommunens skoge i hovedsognet. Denne takst blir saa sammen med Østmarkskogene - Østgaarden og Aaserud - at danne grundlag for en fuldstendig skogregistrering. Kontoen ordnes i samraad med kommunens forretningsfører.

5. Angaaende mulig hugst i Skansgaardskogen indeværende driftsaar enedes man om at uttale følgende:

Efter den siste store hugst er skogen endnu ikke kommet op i de dimentioner der gir den bedste tilvækst og av undertrykte og skadede trær er der saa lite at en hugst ikke vil svare regning. Man vil dernæst peke paa at skogen bør faa et "forsprang" saa der senere kan etableres en forstmæssig og regelmæssig drift.

6. Det henstilles til skogbestyreren, at der til sommeren ved siden av vedhugst at sættes igang kulturarbeider - særlig grøfting -. I det øiemed fremsættes for formannskapet forslag til budget.

M. Moe

M. Holm

Ole Torp.

FRA DE GODE, GAMLE DAGER

Etter den første verdenskrig (1914-1918) var det stor arbeidsledighet, ihvertfall her over traktene.

Den tid var det store familier, mange voksne karer i nesten hvert eneste hjem her på Skogen, og slik var det kanskje overalt. Ikke var det så mange sagbruk her heller, så det ble alt for lite å gjøre for mange. Derfor var det mange som pakket sine konter og reiste ut for å få noe å gjøre til livets opphold. Noen reiste alene, men ofte slo det seg sammen 3-4-5 karer og reiste utover til Østfold, Vestfold og Buskerud, til skogeierne der. De kunne da få arbeid med tømmerhogst og å bygge småsager, så de hadde da arbeid hele høsten og vinteren. Det var også spørsmål iblant etter hele saglag, 12-15 mann, og det var det selvfølgelig ingen vanskelighet å skaffe.

